

Слухаю, як чернець Цзюнь З Шу
грає на цитрі

Чернець, мій знайомий,
з західного краю прибув,

З вершини Емей
свою цитру чудову приніс,-

Для мене він струни
легкою рукою торкнув,

І я мов почув,
як гуде по ущелинах ліс.

Струмком почуттів
обізвалася в серці луна,

Від гір смарагдових
до неба відкрилася путь,

А цитра замовкла —
така залягла тишина,

Що чути було,
як ті хмари осінні пливуть.